

§ 4.

Nárok na přídavek k důchodu mají pouze důchodci bydlící v území republiky Československé.

§ 5.

(¹) O přiznání a vyměření přídávku rozhoduje příslušná důchodová komise (§ 60 zákona o pensijním pojištění) zemských úřadoven Všeobecného pensijního ústavu, po případě orgán náhradního nositele pojištění, jenž rozhoduje o přiznání důchodu.

(²) Opravných prostředků z rozhodnutí důchodové komise zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu není.

(³) Z rozhodnutí náhradního nositele pojištění lze se odvolat v neprodlužitelné lhůtě šesti měsíců k důchodové komisi zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu, v jejímž obvodu důchodce posléze byl v zaměstnání podléhajícím pensijnímu pojištění. Dalšího opravného prostředku z rozhodnutí této důchodové komise není.

§ 6.

(¹) Nositel pojištění opatří si úhradu vyplacených přídávků k důchodům tak, že po uplynutí správního roku rozvrhne potřebný peněz na své členy zaměstnavatele úměrně k výši pojistných premii (§ 33, odst. 1., zákona o pensijním pojištění) předepsaných jim v tomto správním roce. Příspěvek podle rozvrhu předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru.

(²) Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.

(³) Pro řízení ve věcech přídávků k důchodu platí obdobně §§ 35, 38, 75, odst. 3., a § 75 a., odst. 2., zákona o pensijním pojištění.

§ 7.

(¹) Zaměstnancům, kteří byli nebo jsou z povinnosti podle zákona o pensijním pojištění vyňati, majíce normální nároky pensijní, a jejich pozůstalým jsou nositele jejich pensijního pojištění nebo zaopatření povinni poskytnouti k pensijním (zaopatřovacím) požitkům přídávky, rovnající se polovině zvýšení odpočívacích (zaopatřovacích) požitků, stanoveného v § 1 zákona ze 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. na rok 1920, pokud jinými předpisy nejsou přídávky stanoveny v míře vyšší. Náklad těchto přídávků uhradí zaměstnavatelé.

(²) Pensijní (zaopatřovací) požitky nesmí činit s přídavkem více než dvojnásobné částky stanovené jako nejvyšší mez v odstavci 1. Šu 3.

(³) Dostalo-li se řečeným zaměstnancům (pozůstalým) po 1. prosinci 1918 zvýšení pensijních (zaopatřovacích) požitků úpravou služného, tvořícího základ pro výměru těchto požitků, započte se toto zvýšení na přídávky, stanovené v odst. 1. a 2.

(⁴) Požívá-li zaměstnanec uvedený v 1. odstavci (jeho pozůstalí) vedle nezkrácených pensijních (zaopatřovacích) požitků také úrazové renty, započte se tato renta do přídávku, pokud pensijní (zaopatřovací) požitky s přídavkem a rentou by činily více než $\frac{3}{4}$ maximálních sazeb v § 1 zákona z 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. na rok 1920, uvedených; v každém případě však musí se poskytnouti aspoň $\frac{1}{4}$ přídávku.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 9.

Ministru sociální péče se ukládá, by nařízení toto provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.	Sonntág v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Beneš v. r.	Habrman v. r.
Prášek v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Hodža v. r.	Hampl v. r.
Dr. Franke v. r.	

Čís. 343.

**Nařízení presidenta zemské správy politické ze dne 28. dubna 1920, č. 18/A
20842, č. z. sp. p. 11832,**

jmž zrušují se nejvyšší ceny koňského masa.

§ 1.

Místodržitelské nařízení ze dne 24. září 1917, č. 78 z. z., jmž stanoveny byly nejvyšší ceny koňského masa, se zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

President zemské správy politické:

Kosina v. r.